

S5 OBALNI

Številka 6, Letnik VIII

Junij, 2004

GLASILO RK JADRAN S59CST in
RK PIRAN S59BIJ

Glasilo obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavilin odgovorni
urednik in urednik rubrike
tehničnih člankov:
Gregor, S53RA

Urednik informativnih
Prispevkov:
Valter, S51VI

Direktorica ekspedita:
Danijela, S57NK1

Tehnični urednik
Žarko, S53Z:

Tisk: Rudi, S58RU

Kdor je zadnje čase vsaj malo na sprejemu po HAM frekvencah, bo verjetno ugotovil, da na bandu verjetno še nikoli ni bilo toliko "čudnih" pozivnih znakov hkrati. Vstop novih članic v Evropsko Unijo, evropsko prvenstvo v nogometu, olimpijske igre v Grčiji, poroke kraljevih pomembnežev, razne obletnice,... skratka, malo morje "special call-ov", ki so običajno tudi precej klicani. In tako se ti lahko recimo primeri, da petnajst minut poslušáš strahovit pile-up (klicana postaja seveda striktno omeji svoj besedni zaklad na "QRZ?"...) ter na koncu ugotoviš, da je strašni DX, recimo, Kreta...

Ob obilici dogajanja na naši strani skočimo za trenutek še k sosedom: zanimiv dogodek bo od 21. do 25. julija v Pazinu – WWYC (World Wide Young Contesters) meeting. Aktivnosti naj bi bilo kaj precej, od hamfestov, kontestiranja, predstavitve DX ekspedicij, DXCC "checkinga" QSL kartic, itd..., skratka, zna biti vredno ogleda. Več informacij na: www.wwyc.net/meeting2004. Aja, seveda so poskrbeli tudi za posebni klicni znak – 9A2004YC...

Kakšen mesec prej, torej zadnji vikend v juniju, pa je na vrsti sejem v Friderichschafnu, kamor se odpravlja tudi precej S5 hamov. Agenti, funkcionarji in komisariji S5O bodo (v naslednji številki "obalnega") seveda poročali tudi od tam, njihova tajna naloga pa je preveriti, ali se je za ZRS prav zares izgubila vsaka sled.

73 de Gregor, S53RA

RADIJSKO OKNO X.

Pred dnevi se je na E-ZRS forumu javil mladenič, ki je iskal podatke o dobrem starem sprejemniku za 3,5 MHz, ki so ga pred kakšnimi tridesetimi leti skompletirali v tedanjem Tehničnem laboratoriju ZRS. Poimenovali so ga OT2.

Gre za preprost avdion z dvostopenjskim ojačevalnikom. Gradnja tega malega velikega radia pa je, po zaslugi izvrstnih in zelo poučnih navodil, sila preprosta.

Ko sem v mojem »radijskem žgabcinu« odkril navodila za gradnjo OT2, se mi je kar milo storilo. Misli so me odpeljale nazaj v čas, ko sem gradil svoje prve detektorske sprejemnike, v RK pa sem slišal, da imajo v Ljubljani nekakšne kite, da si lahko sam sestaviš sprejemnik, celo postajo...

Spominjam se, kako sem zavidal Marsellu, ki je vedel o elektroniki in elektrotehniki veliko, veliko več kot jaz in si je sam izdeloval QRP kit 808, kompleten transciever za 80m, ki se ga je tudi dalo naročiti na ZRS. Takrat sva bila še osnovnošolca.

Zato sem se z veliko mero nostalgije zakopal med fascikle z načrti in ni mi bilo žal časa, ki sem ga porabil za iskanje sheme, ki sem jih obljubil neznancu...

No, medtem sem pomislil, da bi bila velika škoda, če bi se ti papirji izgubili in sem zato kompletna navodila »poskeniral« in jih spravil na disk. Mladeniču, ki je spraševal po navodilih, pa bom poslal CD plošček, na katerem bo dobil kompletna navodila, skice, opis delovanja, pa še fotografijo mojega OT2.

In zakaj se mi zdi to pomembno? Zato, ker je ta mladenič DOKAZ, da ljudi radio, radioamaterstvo, vse to, ki marsikomu med nami še vedno veliko pomeni, zanima... Naši v HQ pa tarnajo in se čohajo, pa jočejo, da je radioamaterjev iz dneva v dan manj... Celo žalostno je, da jih z nekakšnimi projekti tako slabo zajemamo, da se nam izmuznejo skozi vse »mreže« in nas kar sami poiščejo.

Ja, radioamaterji naj bi bili prepoznavni, poznani v domovini in na tujem... Tudi tukaj je očitno, da se to gospodom v HQ ne zdi pomembno. Ob Bodenskem jezeru bo tudi letos največji radioamaterski sejem v Evropi. Srečali se bodo predstavniki vseh nacionalnih zvez in interesnih skupin, ki delujejo širom EU, obiskali bodo seminarje, se posvetovali, sklepali nova poznanstva in utrjevali stara... Tako se bodo lažje zavzemali za radioamaterske interese tudi na nadnacionalnem, evropskem nivoju. Ampak za nas, za S5 to sploh ni pomembno. Pomembne so druge stvari: Prijave DURS-u, na primer....

Zanima me, kdaj bomo zvedeli kako je davčna uprava odgovorila na predsednikovo prijavo... Najbrž nikoli. Pa veste zakaj?

In čeprav je ZRS tako rekoč mrtva, nepomembna, zmarginalizirana, se radioamaterstvo še vedno drži nekaterih duš... Upam, da bo takšen tudi mladenič ko bo zgradil svoj mali radio, se navdušil nad radioamaterstvom in stopil v HAM svet skozi velika, glavna vrata!

A, pa še to... Kot kaže, ne more naša ZRS spraviti skupaj niti ekipe za FN, no, pa saj je niti ne želi, ker je treba šparati... Ha, ha, na

napačnem koncu, gospodje, na napačnem koncu...

Mi pa ne šparamo, mi, S5O, mi gremo v FN, naša delegacija bo tam, postorila bo nekaj stvari, ki so obvezne, utrdila bo poznanstva... Morda pa prihodnje leto postavimo celo štant?

Vanja, S5-RS-060

GlasilO Obalnih Radioamaterjev

CW FIELD DAY 2004

Začetki tesnejših stikov med S5 obalnimi radioamaterji in nekaterimi člani radiokluba Škofja Loka segajo nekaj let nazaj. Vse skupaj se je začelo neko dopoldne v Friedrichafnu - na stojnici ZRS in nato nadaljevalo na nepozabnem večeru ob skoraj hladnem pivu in zvokih »evergrinov« v izvedbi starih (tako po letih kot po stažu, hi) radioamaterskih ansamblov. Nadaljevalo se je z mojo udeležbo na svetilniku. Lani (FD in LH vikend) in letos na FD tekmovanju pa je bil delovni obisk iz Loke (tako na našem koncu krajše poimenujemo Škofjo Loko) že večji.

Kljub načelni potrditvi, da se soudeležimo letošnjega FD tekmovanja pri S58U/P ekipi, je bila prisotnost dela loške ekipe negotova do konca. No, večjemu delu so se zadeve le izšle, tako da je bila naša številčno udeležba skoraj na ravni lanskega LH vikenda.

Kot v posmeh lanskim vročim pozno pomladanskim mesecem, je bilo letošnje vreme čisto nekaj drugega. Porajalo se nam je vprašanje: Vreme bo ali ne bo? »Vreme bo, antene in kabli se pripravljajo, druga roba je na kupu. Nič se bat!«, so prihajali glasovi iz Pirana.

Sobota zjutraj. Nekaj robe v avto in gremo proti morju. Potovanje je čisto nekaj

drugega kot lani. Nobenega resnega prometa, del poti nas spremlja dež. Malo pred ciljno lokacijo se ustavimo na obvezni kavici, po telefonu preverimo, kako zadeve tečejo in ugotovimo, da imamo še nekaj časa za obisk Gažona. Fantje tam so ravno sredi postavljanja šotorov, malo jim nagaja veter, zato le »Živjo! Živjo!« in pot pod noge na Poljane.

Ko se prikažemo na Poljanah je tam že kar veselo. Po začetnih pozdravih se pridružimo delu in občutek imam, da so antene in vsa ostala roba kar hitro postavljene in preizkušene. Nekaj k temu pripomore uigranost ekipe, nekaj pa prav gotovo tudi vreme, ki je, v primerjavi z lanskim, dosti bolj primerno za delo na prostem. No, čisto brez zapletov tudi ne gre. Zamenjati je potrebno poškodovani koaksialni kabel za 40m dipol, nekaj štrajkata tudi vmesnika med računalnikoma in postajama. No, na koncu pametnejši popusti in tehnika brez večjih težav (če odmislimo občasne probleme, ki jih povzroči vdor VF-a v računalnik) zdrži do konca. Posebna atrakcija je tudi letos žična vertikalka za 160m, ki jo v zraku drži balon napolnjen s helijem. Zadeva se je odlično izkazala. Težave sicer povzroča veter, ki premetava balon sem in tja, tako da nekje sredi noči odtrga žico antene in je potrebno vse skupaj popraviti. No, popravilo se

izplača, saj je nato narejenih še kar nekaj zvez. Balonu pa ni usojeno (podobno kot lani), da bi ga uporabili tudi v prihodnje. Pri pospravljanju antene opazimo, da balona ni. Najprej smo mislili, da ga je odtrgalo in odneslo, ko pa smo na laksu in antenski žici našli žalostne ostanke lateksa smo ugotovili, da ga je razneslo. Kdaj in kako se je to zgodilo ni opazil nihče. No, morda bo tretji balon imel več sreče in bo preživel večkratno uporabo.

Kaj reči o tekmovanju samem. Tekmovanje kot tekmovanje. Občasne menjave operaterjev – predvsem na postaji za pobiranje množilcev. Kljub nekaj manj tehnike kot lani občutno boljši končni rezultat. Nekaj motenj med obema postajama, kar pa je zaradi bližine anten in nobene ozemljitve razumljivo. Poleg KV ekipe je aktivna tudi VHF/UHF ekipa tako, da lahko vsak najde postajo in amatersko področje, kjer se lahko preizkusi in vzpostavi zvezo. Baje KV oprema kar pošteno moti delo na VHF/UHF. No, fantje nam vračajo z gromkom glasom, ki veselo predre slušalke in otežuje sprejem najšibkejših signalov.

Skoraj bolj pomembno kot tekmovanje samo se mi zdi dogajanje zunaj, ob tekmovalni lokaciji in pod šotorom. Veliko obiskov operaterjev, njihovih XYL-k, »višjih harmonikov« in delegacije z Gažona

popestri dogajanje in daje vsemu skupaj poseben čar. Če me občutki ne varajo, je bilo skupno število prisotnih dosti večje kot lani. Lahko bi rekel: Sejem bil je živ. K prijetnemu vzdušju je pomembno pripomogel tudi žar, za katerim se izmenjujejo »žar mojstri«, posebej za to priložnost spečen kruh in ohlajena pijača iz legendarnega S59HIJ hladilnika. No, da ne bo kdo rekel, da se govori samo o hrani in pijači – tudi precej bolj ali manj tehničnih debat ni manjkalo. Vse skupaj ustvari prijetno prijateljsko in ustvarjalno vzdušje, ki je po mojem mnenju bistvo radioamaterskega druženja in je pravo nasprotje dogodkom zadnjih let v ZRS.

Sobota je minila, nedelja se je krepko začela prevešati v drugo polovico. Del opreme, ki se več ne potrebuje se lahko pospravi. Podremo šotor, antene za nižje bande, le yagica za zgornje bande še stoji. Počakamo še zadnje zveze, zadnje CQ-ju, nato pa vsa stikala na OFF in v uri pospravimo, zložimo in pripravimo na transport vso ostalo opremo. No, temu se reče učinkovitost! Še pozdrav, stisk rok in zagotovilo, da se še srečamo ob podobnih priložnostih - morda morju, morda pri nas v hribih, morda celo v snegu ...

Vsem prisotnim S50 amaterjem in njihovim svojcem še enkrat hvala za prijeten vikend!

Jure, S57XX

